

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน บาบามาเพื่อแสดงหนทางกลับบ้านให้แก่ลูก เมื่อลูกอยู่อย่างมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกจะสามารถเห็นหนทางง่ายดายนี้
- คำถาม:** ลูกได้รับความรู้อะไรในยุคบรรจบพบกันที่เทพในยุคทองลูกเรียกว่าผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่น?
- คำตอบ:** ในยุคบรรจบพบกันพ่อบอกเรื่องราวของความเป็นอมตะและให้ความรู้ของดวงวิญญาณที่คงอยู่ตลอดไปให้แก่ลูก ลูกได้รับความรู้ว่าเป็นละครที่ไม่สูญสลายที่ลูกกำหนดไว้แล้ว และทุกดวงวิญญาณนั้นเล่นบทบาทของตนเอง ดวงวิญญาณจากร่างของเขาและรับอีกร่างหนึ่ง ดังนั้นไม่มีความจำเป็นต้องร้องไห้ จากการที่ดวงวิญญาณรับความรู้นี้เวลานี้ เทพยุคทองจึงถูกเรียกว่าผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่น ที่นั่นไม่มีการพูดถึงความตาย พวกเขาจากร่างเก่าด้วยความสุขและใช้ร่างใหม่
- เพลง:** แสดงหนทางแก่คนตาบอดด้วยเถิด โอ้ พระเจ้า...

โอมซานติ พ่อทางจิตพูดกับลูกๆ ทางจิตที่สุดแสนหวานว่า: พ่อแสดงหนทางแก่ลูก แต่ก่อนอื่นจงพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ นั่งอยู่ในสำนักดวงวิญญาณและลูกจะพบว่าหนทางนี้ง่ายดายมาก ลูกได้ล้มลุกคลุกคลานมาเป็นเวลาครึ่งวงจรรในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา มีเครื่องประกอบต่างๆ จำนวนมากมายในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา เวลานี้พ่อได้อธิบายว่ามีพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเดียวเท่านั้น พ่อพูดว่า: พ่อกำลังแสดงหนทางแก่ลูก ไม่มีใครในโลกแม้กระทั่งรู้ว่าท่านแสดงให้เห็นหนทางใด นั่นคือหนทางไปสู่การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต: การปลดปล่อยและการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ อาณาเขตแห่งความสงบถูกเรียกว่าการหลุดพ้น ดวงวิญญาณไม่สามารถพูดได้โดยไม่มีร่างกาย เสียงสามารถถูกทำขึ้นได้ผ่านอวัยวะเหล่านั้นเท่านั้น เสียงถูกสร้างผ่านปาก ถ้าไม่มีปากเสียงจะมาจากไหน? ดวงวิญญาณได้รับอวัยวะเหล่านี้เพื่อที่จะแสดงการกระทำ ในอาณาจักรของราวัน ลูกแสดงการกระทำที่เป็นบาป การกระทำที่เป็นบาปเหล่านั้นคือการกระทำที่สกปรกมาก ในยุคทองไม่มีราวัน ดังนั้นการกระทำจึงเป็นกลาง กิเลสทั้งห้าไม่ได้อยู่ที่นั่น นั่นถูกเรียกว่าสวรรค์ ชาวบาร์ตเคยเป็นผู้อาศัยในสวรรค์ แต่เวลานี้พวกเขาถูกเรียกว่าชาวนรก พวกเขา กำลังจมอยู่ในแม่น้ำแห่งยาพิษนี้ พวกเขาทั้งหมดทำให้กันและกันมีความทุกข์ พวกเขาพูดว่า: “บาบา พาเราไปยังสถานที่ซึ่งไม่มีการพูดถึงความทุกข์” เมื่อบาร์ตเป็นสวรรค์ ไม่มีพูดถึงความทุกข์ พวกเขามาจากสวรรค์ไปสู่นรก เวลานี้พวกเขาต้องกลับไปสู่สวรรค์ นี่คือการละเล่น พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูกๆ ด้วยตนเอง นี่คือนิรันดร์ที่แท้จริงของสัจจะ(สัตย์) ลูกกำลังจดจำพ่อที่แท้จริง ท่านผู้เดียวเท่านั้นคือพระเจ้า ผู้ที่สูงส่งเหนือสิ่งใด ท่านคือผู้สร้าง ลูกได้รับมรดกของลูกจากท่าน พ่อให้มรดกของลูกแก่ลูกๆ ด้วยตัวท่านเอง แม้ว่าพวกเขาจะมีพ่อที่มีขีดจำกัด พวกเขาก็ยังคงจดจำท่านและพูดว่า: “โอ้ พระเจ้า โอ้ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด โปรดมีความเมตตา!” พวกเขากลับมา มีความทุกข์จากการล้มลุกคลุกคลานในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาอย่างมาก พวกเขาพูดว่า: “โอ้ บาบา ให้มรดกแห่งความสุขและความสงบของเราแก่เรา!” มีเพียงพ่อเท่านั้นที่สามารถให้สิ่งนี้และสิ่งนั้นเป็นเวลา 21 ชาติเกิดเช่นกัน ลูกสามารถคำนวณสิ่งนี้ได้ ในยุคทองเมื่อเป็นอาณาจักรของพวกเขา ต้องมีผู้คนน้อยกว่าอย่างแน่นอน มีเพียงศาสนาเดียวและอาณาจักรเดียวเท่านั้น นั่นถูกเรียกว่าสวรรค์ดินแดนแห่งความสุข โลกใหม่นั้นถูกเรียกว่าสะโตประธาน(บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์) โลกเก่านั้นถูกเรียกว่าตาโมประธาน(ไม่บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์) ในตอนแรกทุกสิ่งสะโตประธาน และแล้วก็ผ่านสภาพสะโต ราโจ และตาโม เด็กเล็กๆ ถูกเรียกว่าสะโตประธาน เด็กเล็กๆ นั้นถูกกล่าวหาว่าสูงส่งยิ่งกว่าดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่(มหาดมะ) มหาดมะใช้ชาติเกิด เติบโต และสัมผัสกับกิเลส และแล้วก็จากบ้าน เด็กเล็กๆ ไม่รู้เรื่องอะไรเกี่ยวกับกิเลส พวกเขาไร้เดียงสาอย่างสมบูรณ์ เหตุนี้เองพวกเขาจึงกล่าวว่าสูงส่งกว่ามหาดมะ เทพได้รับการยกย่องว่าเต็มไปด้วยคุณธรรมทั้งหมด บรรดาสาธุทั้งหลายไม่เคยได้รับคำยกย่องนี้ พ่อได้อธิบายความหมายของความก้าวร้าวรุนแรงและความไม่ก้าวร้าวรุนแรง การตอบโต้ใครบางคนนั้นถูกเรียกว่าความก้าวร้าวรุนแรง ความก้าวร้าวรุนแรงที่สุดคือการใช้ดาบของต้นหาคะ เทพไม่มีความก้าวร้าวรุนแรง พวกเขาไม่ได้ใช้ดาบของต้นหาคะ พ่อพูดว่า: เวลานี้พ่อมาเพื่อเปลี่ยนลูกจากมนุษย์ไปเป็นเทพ เทพอยู่ในสวรรค์ ไม่มีใครที่สามารถเรียกตนเองว่าเป็นเทพ ทุกคนเข้าใจว่าตนเองเป็นคนบาปที่ตกต่ำและมีกิเลส ดังนั้นพวกเขาจะเรียกตนเองว่าเทพได้อย่างไร? เหตุนี้เองพวกเขาจึงถูกเรียกว่าศาสนาฮินดู ในความเป็นจริงมันคือศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป คำว่า “ฮินดู” มีต้นกำเนิดมาจากคำว่า “ฮินดูสถาน” ดังนั้นพวกเขาจึงถูกเรียกว่าศาสนาฮินดู ลูกบอกว่าลูกนับถือศาสนาเทพ แต่พวกเขาก็ยังให้ลูกอยู่ในแถวภายใต้ศาสนาฮินดู พวกเขาบอกว่าพวกเขามีแถวของศาสนาฮินดูเท่านั้น เนื่องจากความไม่

บริสุทธิ์จึงไม่มีใครสามารถเรียกตัวเองว่าเป็นเทพได้ เวลาที่ลูกเข้าใจแล้วว่าลูกเคยเป็นเทพที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา และเวลานี้ลูกได้กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา ก่อนหน้านั้นลูกได้กราบไหว้บูชาชีวาอย่างไม่มีสิ่งใดเจือปน และแล้วลูกก็กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาที่มีสิ่งเจือปน พ่อคือผู้เดียวเท่านั้น ลูกได้รับมรดกของลูกจากท่าน มีเทพมากมายหลายประเภท ฯลฯ ลูกไม่ได้รับมรดกใดจากพวกเขา ลูกไม่ได้รับมรดกจากบรรพบุรุษท่านนั้น ผู้หนึ่งคือพ่อที่ไม่มีความตัวตนและอีกผู้หนึ่งคือพ่อที่มีร่างกาย แม้ว่าพวกเขาจะมีพ่อทางร่าง พวกเขายังคงพูดอยู่เรื่อยๆว่า: “โอ้ พระเจ้า! โอ้ พ่อสูงสุด!” ลูกจะไม่พูดสิ่งนั้นกับพ่อทางร่างของลูก มรดกได้รับมาจากพ่อ สามิและภรรยาเป็นหุ้นส่วนกัน ดังนั้นเธอควรมีครึ่งหนึ่งของทุกสิ่ง ก่อนอื่นควรจะให้ครึ่งหนึ่งเป็นส่วนแบ่งแก่เธอ และแล้วลูกๆ ก็ควรได้รับอีกครึ่งหนึ่ง อย่างไรก็ตามทุกวันนี้ลูกๆจะได้รับทรัพย์สินสมบัติทั้งหมด บางคนมีความผูกพันยึดมั่นอย่างมากมาย พวกเขาคิดว่าลูกๆ ของเขาจะมีสิทธิ์ทั้งหมดเมื่อพวกเขาตาย ลูกๆ ในปัจจุบันนี้ไม่แม้แต่จะถามถึงแม่ของเขาหลังจากที่พ่อเขาจากไป บางคนก็รักแม่ของเขา อย่างไรก็ตามบางคนต่อต้านแม่ของเขา ทุกวันนี้ส่วนใหญ่จะไม่ถามหาแม่ของเขา พวกเขาสูญเสียเงินทองทั้งหมด ลูกบุญธรรมบางคนก็เป็นเช่นนั้นด้วย พวกเขาสร้างปัญหาให้แม่ของเขาอย่างมากมาย ลูกๆ เคยได้ยินเพลงนี้ พวกเขาพูดว่า: “บาบาเวลานี้แสดงหนทางไปสู่ความสุขที่ซึ่งมีการพักผ่อนให้แก่เรา” ไม่มีความสุขในอาณาจักรของราวัน ผู้ที่อยู่ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาไม่แม้กระทั่งเข้าใจว่าชีวาแยกกันจากซึ่งกันและกัน พวกเขายังคงโง่งมและอ่านคัมภีร์ต่อไป โอเค แล้วลูกได้รับอะไรจากสิ่งนั้น? พวกเขาไม่รู้อะไรเลย พ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ประทานความสงบและความสุขแก่ทุกคน ในยุคทองมีความสุขและความสงบ เคยมีความสุขและความสุขในบาร์ดแต่ไม่ได้มีอยู่อีกต่อไปแล้ว เหตุนี้เองในความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาเฝ้าแต่ล้มลุกคลุกคลานจากที่หนึ่งไปสู่อีกที่หนึ่ง เวลาที่ลูกเข้าใจแล้วว่าพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่พาลูกไปสู่ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข “บาบา เราจะจดจำท่านผู้เดียวเท่านั้น เราจะประกาศสิทธิ์ในมรดกของเราจากท่านผู้เดียวเท่านั้น” พ่อพูดว่า: ลูกต้องล้มร่างกายของลูกและความสัมพันธ์ทางร่างทั้งหมดของลูก จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น! ลูกดวงวิญญาณต้องกลับมาบริสุทธิ์ที่นี้ หากลูกไม่จดจำท่าน ลูกจะต้องมีประสบการณ์ของการถูกลงโทษ สถานภาพของลูกจะลดลง เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า: ทำความพยายามเพื่อมีการจดจำระลึกถึง ท่านอธิบายแก่ลูกดวงวิญญาณว่า ไม่มีสัตว์ทั้งหลาย อันใดที่ใช้คำว่า “โอ้ ลูกๆ ทางจิต” นี่คือการรู้ทางจิตที่ลูกๆ ได้รับจากพ่อทางจิต “จิตวิญญาณ” หมายถึงไม่มีตัวตน ชีวาไม่มีตัวตนเช่นกัน ลูกดวงวิญญาณคือจุด ลูกนั้นเล็กมาก ไม่มีใครสามารถมองเห็นดวงวิญญาณได้โดยไม่มีเทพนิมิต เพียงพ่อเท่านั้นที่ให้เทพนิมิต ผู้เลื่อมใสศรัทธาและกราบไหว้บูชาหนุมานและคเณศ ฯลฯ เวลาที่พวกเขาจะได้นิมิตของสิ่งเหล่านั้นอย่างไร? พ่อพูดว่า: พ่อคือผู้เดียวที่ประทานเทพนิมิต พ่อเองได้ให้นิมิตแก่ผู้ที่ได้ทำความเลื่อมใสศรัทธาอย่างมากมาย อย่างไรก็ตามไม่มีประโยชน์อะไรในสิ่งนั้น พวกเขาเพียงแค่มีความสุข พวกเขา ยังคงทำบาปต่อไป พวกเขาไม่ได้บรรลุอะไรเลย พวกเขาจะกลายเป็นอะไรได้อย่างไรโดยไม่ศึกษาเล่าเรียน? เทพเต็มไปด้วยทุกคุณธรรม ลูกต้องกลายเป็นสิ่งนั้นเช่นกัน ที่เหลือทั้งหมดคือนิมิตของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ลูกจะนั่งซึ้งซากับภุชณะและอยู่กับเขาในสวรรค์อย่างแน่นอน ขึ้นอยู่กับว่าลูกศึกษามากแค่ไหน ยิ่งลูกทำตามศรัทธามากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงส่งมากเท่านั้น ศรัทธาได้ให้ไว้โดยพระเจ้า ลูกไม่เรียกสิ่งนั้นว่าศรัทธาของภุชณะ ดวงวิญญาณศรัทธาของภุชณะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพของเขาด้วยการทำตามศรัทธาของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ลูกดวงวิญญาณอยู่ในศาสนาเทพด้วยเช่นกัน อีกนัยหนึ่งลูกเคยอยู่ในราชวงศ์ของศรัทธาของภุชณะ ชาวบาร์ดไม่รู้ว่าความสัมพันธ์ของราเดและภุชณะคืออะไร แต่ละคนมาจากอาณาจักรที่แตกต่างกัน และแล้วเมื่อเขาแต่งงานกัน พวกเขาจึงกลายเป็นลักษมีและนารายณ์ พ่อมาเพื่ออธิบายสิ่งเหล่านั้นทั้งหมด เวลาที่ลูกกำลังศึกษาเพื่อกลายเป็นเจ้าชายและเจ้าหญิงแห่งสวรรค์ เป็นช่วงเวลาของการแต่งงานของเจ้าชายและเจ้าหญิงที่ชื่อของพวกเขาย้ายไป ดังนั้นพ่อจึงทำให้ลูกๆ ไปเป็นเทพเช่นนั้น อย่างไรก็ตามนั้นก็ต่อเมื่อลูกทำตามศรัทธาของพ่อเท่านั้น ลูกคือลูกๆ ที่เกิดจากปาก พวกเขาเกิดมาจากครรภ์ พรหมณ์เหล่านั้นผูกสามิภรรยาเข้าด้วยกันและทำให้พวกเขานั่งอยู่บนกองไฟของต้นหาราคะ เวลาที่ลูกบราห์มินที่แท้จริงนำพวกเขาออกมาจากกองไฟของต้นหาราคะและผูกพวกเขาให้นั่งบนกองไฟของความรู้ ดังนั้นพวกเขาต้องปล่อยข้อผูกมัดอื่นๆ เวลาที่ลูกๆ ต่อสู้และทะเลาะเบาะแว้งกันและสูญเสียเงินทองของเขาทั้งหมด ทุกวันนี้มีความสุขมากมายในโลก ความเจ็บป่วยที่เลวร้ายที่สุดคือโรงภาพยนตร์ แม้แต่ลูกๆ ที่ดีก็เสียคนจากการไปโรงภาพยนตร์ ดังนั้นบีเคจึงถูกห้ามไม่ให้ไปโรงภาพยนตร์ด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามสำหรับผู้ที่ยึดมั่นแล้ว บาบาสพูดว่า: ไปทำงานรับใช้ที่นั่น อธิบายแก่พวกเขาว่าโรงภาพยนตร์นั้นมีขีดจำกัด มีโรงภาพยนตร์ที่ไม่มีขีดจำกัดด้วยเช่นกัน โรงภาพยนตร์ที่มีขีดจำกัดและไม่จริงเหล่านั้นเริ่มต้นมาจากโรงภาพยนตร์ที่ไม่มีขีดจำกัด เวลาที่พ่อได้อธิบายแก่ลูกๆ ว่านั่นคือโลกวิญญาณที่มีดวงวิญญาณทั้งหมดอาศัยอยู่ และมีอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนอยู่ระหว่างที่นั่นกับที่นี่ มีโลกวัตถุที่การละเล่นทั้งหมดเกิดขึ้น วงจรนี้ยังคงหมุนต่อไป ลูกบราห์มินต้องกลายเป็นผู้คงคองจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ไม่ใช่เหล่าเทพที่ต้องกลายเป็นสิ่งเหล่านั้น อย่างไรก็ตามเนื่องจากพวกเขาคือผู้ทำความพยายาม บราห์มินจึงไม่ได้รับสัญลักษณ์เหล่านั้น วันนี้พวกเขากำลังก้าวหน้าไปด้วยดี วัน

พรุ่งนี้พวกเขาก็ตกลงมา เหตุนี้เองสัญลักษณ์เหล่านี้จึงให้กับเทพ พวกเขาวาดภาพสรีระของพระมาอะกาเซอร์และบากาเซอร์ ฯลฯ ด้วยกัจจกร อย่างไรก็ตามเขาถูกกล่าวว่าเป็นผู้ที่มีความสูงส่งของการไม่ใช้ความรุนแรง ดังนั้นเขาจะฆ่าใครได้อย่างไร? ทั้งหมดนั้นเป็นองค์ประกอบของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ไม่ว่าลูกจะไปที่ได้ก็ตามก็จะมีภาพลักษณ์รูปไข่ วงรี(ลิงกัม)ของชีวา ได้มีการตั้งชื่อที่ต่างๆกันมากมาย พวกเขาสร้างเทพมากมายจากดินเหนียว พวกเขาตกแต่งประดับประดาเทพเหล่านั้น พวกเขาใช้เงินหลายพันรูปกับสิ่งเหล่านั้น พวกเขาสร้าง สักการะบูชา และหล่อเลี้ยงเทพเหล่านั้นและแล้วนำไปจมน้ำ! พวกเขาใช้เงินจำนวนมากในการสักการะบูชารูปปั้น พวกเขาไม่ได้รับอะไรเลยจากสิ่งนั้น พ่ออธิบายว่า: ความเลื่อมใสศรัทธาทั้งหมดนั้นเป็นการเสียเงินโดยเปล่าประโยชน์ พวกเขาลงบันไดมาเรื่อยๆ เมื่อพ่อมาจึงเป็นสภาพของการขึ้นไปสำหรับทุกคน ท่านพาทุกคนไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ และดินแดนแห่งความสุข ไม่มีเรื่องของการสูญเสียเงินในสิ่งนี้ ด้วยการสูญเสียเงินในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกก็กลับมาล้มละลาย พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายเรื่องราวของการกลับมาบังคับและการล้มละลาย ลูกเป็นของราชวงศ์ลัทธิขัณณะและนารายณ์ เวลานี้พ่อให้คำสอนแก่ลูก เพื่อที่จะเปลี่ยนจากคนธรรมดาไปเป็นนารายณ์ ผู้คนเหล่านั้นถ่ายทอดเรื่องราวของดาที่สามและเรื่องราวของความเป็นอมตะ แต่สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดคือการกล่าวเท็จ นี่คือการกล่าวของดาที่สาม ซึ่งดวงดาที่สามของความรู้ของแต่ละดวงวิญญานได้เปิดขึ้น ทั้งวงจรเข้ามาสู่สติปัญญา ลูกแต่ละคนได้รับดาที่สามของความรู้นี้ ลูกกำลังรับฟังเรื่องราวของความ เป็นอมตะด้วยเช่นกัน บาบ่าที่เป็นอมตะกำลังบอกลูกถึงเรื่องราวของความ เป็นอมตะ ท่านกำลังทำให้ลูกไปเป็นนายของ ดินแดนแห่งความเป็นอมตะ ลูกไม่เคยมีประสบการณ์ของความตายที่นั่น ผู้คนที่นั่นกลัวความตายอย่างมาก ที่นั่นไม่มีความกลัวตายและไม่มีการร้องไห้ ลูกจากร่างเก่าของลูกในความทุกข์และรับร่างใหม่ ที่นั่นผู้คนร้องไห้อย่างมาก นี่คือการแห่ง น้ำตา พ่อพูดว่า: ละครนี้ลูกกำหนดไว้แล้ว แต่ละคนกำลังเล่นบทบาทของตนเอง เทพคือผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่น มีกูรูนับไม่ถ้วนในโลกและพวกเขาทั้งหมดมีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ทุกคนมีความคิดเห็นของตนเอง ที่นี่มีการบูชาเทพ (เทพเจ้า)แห่งความพอใจ เทพแห่งความพอใจมีอยู่ในยุคทองเท่านั้น พวกเขาจะอยู่ที่นั่นได้อย่างไร? ในยุคทองเทพมีความพอใจเสมอ ที่นี่ทุกคนมีความปรารถนาอย่างใดอย่างหนึ่ง ที่นั่นไม่มีความปรารถนา พ่อทำให้ทุกคนพอใจ ลูกกลายเป็นมหาเศรษฐี เนื่องจากไม่มีสิ่งใดที่ไม่สามารถบรรลุได้ที่นั่น ที่นั่นจึงไม่มีความกังวลเกี่ยวกับการที่จะบรรลุสิ่งใด ไม่มีความกังวลที่นั่น พ่อพูดว่า: พ่อคือผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน ลูกๆ จะได้รับความสุขเป็นเวลา 21 ชาติเกิด ลูกต้องจดจำพ่อเช่นนี้ ด้วยการจดจำระลึกถึงท่านที่บาปของลูกจะถูกเผาไปและลูกจะกลับมาสะอาดบริสุทธิ์ สิ่งเหล่านี้ต้องได้รับความเข้าใจ ลูกจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง และปวงประชาของลูกจะถูกสร้างขึ้นมากเท่าที่ลูกได้ อธิบายแก่ผู้อื่น ลูกไม่ได้เล่าเรื่องราวเกี่ยวกับของสาธุใดๆ พระเจ้ากำลังนั่งที่นั่นแล้วอธิบายผ่านปากของผู้อื่น เวลานี้ลูกกำลังกลายเป็นเทพแห่งความพอใจ เวลานี้ลูกควรจะต้องยึดปฏิบัติญาณที่จะอยู่อย่างบริสุทธิ์ตลอดไปเพราะลูกต้องไปยังโลกที่บริสุทธิ์ ดังนั้นอย่ากลับมาไม่บริสุทธิ์ พ่อสอนคำปฏิบัติญาณนี้แก่ลูก มนุษย์ในปัจจุบันถือศีลลดประเภทต่างๆมากมาย อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ทำตามคำแนะนำของพ่อผู้เดียวและอยู่อย่างพอใจอย่างสม่ำเสมอและกลายเป็นเทพแห่งความพอใจ อย่าได้มีความปรารถนาใดๆที่นี่ รับการบรรลุผลทั้งหมดจากพ่อและกลายเป็นมหาเศรษฐี
2. โรงภาพยนตร์ทำให้ลูกสกปรกที่สุด ลูกไม่ได้รับอนุญาตให้ดูภาพยนตร์ หากลูกกล้าหาญและสามารถเข้าใจถึงนัยสำคัญระหว่างโรงภาพยนตร์ที่มีขีดจำกัดและโรงภาพยนตร์ที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกสามารถทำงานรับใช้ได้โดยการอธิบายสิ่งนั้น

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ทำความพยายามที่เข้มข้นด้วยระเบียบวินัยและเติบโตในความพยายามและงานรับใช้ของลูก บราห์มินคือคนที่มีความชีวิตที่มีระเบียบวินัย งานประสบความสำเร็จเมื่อมีการทำโดยใช้วิธีการที่ถูกต้อง ไม่ว่าในสถานการณ์ใดหากไม่มีการเติบโตในความพยายามหรือในงานรับใช้ของลูกแล้ว ย่อมมีบางสิ่งที่ขาดหายไปในชีวิตที่ลูกทำอย่างแน่นอน ดังนั้น จงตรวจสอบดูว่า: ตั้งแต่เวลาอมฤตจนถึงเวลากลางคืน ความคิด คำพูดการกระทำและสหายของฉันมีระเบียบวินัยหรือไม่ นั่นคือการเติบโตหรือไม่? หากไม่มีแล้วให้คิดว่าอะไรคือสาเหตุของสิ่งนั้นและหาทางแก้ไขและลูกจะไม่ท้อแท้ หากชีวิตของลูกมีระเบียบวินัยและแล้วจะมีการเติบโตอย่างแน่นอนและลูกจะกลายเป็นผู้ทำความพยายามอย่างเข้มข้น

คติพจน์: การเต็มไปด้วยความสะอาดและความซื่อสัตย์คือการมีความบริสุทธิ์อย่างแท้จริง

***** โอม ชานติ *****

สัจญาณที่ละเอียดอ่อน: ทำการทดลองกับตัวเองและผู้อื่นด้วยจิตใจของลูกด้วยพลังของโยคะ

เมื่อลูกไม่สามารถทำภารกิจให้สำเร็จด้วยคำพูดได้ มีคนกล่าวไว้ว่า "ผู้นี้จะไม่เข้าใจด้วยคำพูด แต่การเปลี่ยนแปลงจะเกิดขึ้นด้วยความปรารถนาดี" เมื่อคำพูดไม่สามารถทำภารกิจให้สำเร็จได้ และแล้วใช้เครื่องมือของพลังแห่งความเงิบ ซึ่งก็คือความปรารถนาดี ความรู้สึกบริสุทธิ์ ความเมตตาด้วยภาษาของดวงตา และพวกเขาจะมีประสบการณ์ความรักที่สามารถทำให้บรรลุผลสำเร็จได้